

Ty Mi Vládnout Máš

Helena Vondráčková

Ty líně spíš,
ve tváři mír,
krásně sám.
Co prsty má?
Už vůbec nevíš,
že je v dlani tvý mám.
Já kdysi nekonečná láska tvá,
já, v níž ses tenkrát zhlíd',
jsem mimo hru,
jsem přesně tam, kde chtěls mě mít.

Ty mi vládnout máš,
tak jen zábran nech
a já se přičiním, stačí jen říct.
Ty mi vládnout máš,
je to zvláštní pech,
jsem jenom ženská, ty jsi víc.

Ráj, byl tu snad ráj,
jablka sváru, sváru ty jsi v něm rval,
první housle hraj
za svůj groš lásky vládni mi dál.

Vždyť tenhle svět
muž určil sám,
tvář mu dal.
Kdo chtěl tu mít
jen spousty prachů, drogy, moc a tak dál?
Já bez nich dovedla bych krásně žít
jen z tvýho - mám tě rád.
Jsem k smíchu, vidě?
Ty se mi můžeš, můžeš smát.

Ty mi vládnout máš,
je to správný, fér,
ty smíš i krev mi pít z tepen a cév.
Ty mi vládnout máš,
tak mě na hůl ber,
jsem jenom ženská, ty jsi šéf!

Ráj, dočista ráj,
kde se dá koupit, koupit a co by stál?
Zatím pij svůj čaj,
dřív než se vzbouřím, vládni mi dál.

Svět, co si vymyslel chlap,
páchne sobectvím, je samý šrám.
Můj podíl z něho si schráb',
neprávem závislá teď na tobě, právem se ptám:
Proč mi vládnout máš?
Rovnoprávná jsem.
I tos mi umožnil, pyšni se tím!
Proč mi vládnout máš?
Proč jsi dál mým snem?
A zas ti naletím.

Ráj, jakýpak ráj?

Řeknu zas: chápu, chápu, špatně si spal.
Vzpouro má, good bye!
Za svůj groš lásky vládni mi dál!